

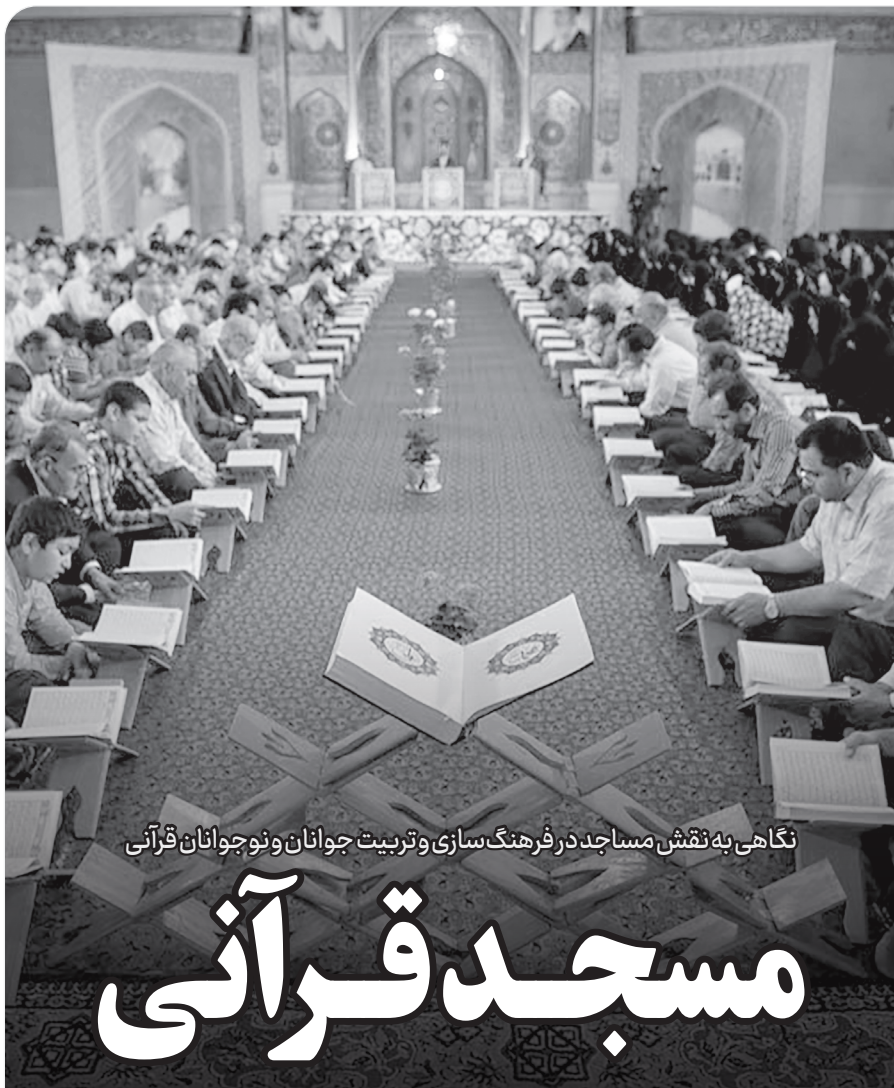

مسجد، خانه مؤمنان، محل عبادت و نیایش، مکانی برای انتقال معارف اسلامی، محل تبیین احکام و مفاهیم اسلامی و جایی برای حل مشکلات و معضلات جامعه است. نهادی که نقشی محوری در تحولات اسلامی از صدر اسلام تاکنون داشته است؛ مسجد چه در زمان نبی مکرم صلی الله علیه و آله، چه در زمان امیرالمؤمنین علیه السلام و در دوره‌های بعد تا امروز همواره محل تربیت و رویش نیروهای مومن و موحد بوده و در دوره‌ها و فرهنگ‌های مختلف بومی با اثرگذاری‌های متنوع و شگرف نقش آفرینی کرده است. مسجد مرکز همه تصمیم‌گیری‌های مهم و کارهای بزرگ بوده است و همواره مساجد در طول تاریخ فرهنگ ساز و جریان ساز و مکانی برای گسترش معنویت در جامعه بوده‌اند. «خانه‌ی خدا و خانه‌ی مردم؛ خلوت انس با خدا و جلوت حشر با مردم، کانون ذکر و معراج معنوی و عرصه‌ی علم و جهاد و تدبیر دنیوی؛ جایگاه عبادت و پایگاه سیاست، دوگانه‌های به هم پیوسته‌ای است که تصویر مسجد اسلامی و فاصله‌ی آن با عبادتگاه‌های رائج ادیان دیگر را نمایان می‌سازد.» (۱۳/۸/۰۷/۱۸)

حضور جوانان و نوجوانان، روحانیون و معلمان آگاه و دلسوز و همه اقدار جامعه می‌تواند مساجد را به کانون ذکر و عبادت و اندیشه و معرفت مبدل ساخته و نسل جوان را از گزند تهاجم‌های فکری و فرهنگی مصون سازد. اما برای اینکه یک مسجد به جایگاه طراز اسلامی خود برسد، حتماً باید به جایگاه واقعی مسجد واقف باشیم و از سوی دیگر برای نقش آفرینی مسجد، برنامه‌ریزی کنیم.

از معراب عبادت تا میان‌داری در جهاد

مسجد محل ذکر و یاد خدا و از سوی دیگر محلی برای تدبیر مسائل اجتماعی از خاستگاه دینی است، مسجد بعنوان ابتکار ناب اسلام، هیچ‌گاه در جوامع اسلامی، اصالت و ارزش خود را از دست نداده و نمی‌دهد. اینگونه نیست که تاریخ مصرفی داشته باشد و روزگارش به سر آید. در هر جامعه‌ای از مسجد و اهمیت راهبردی مسجد غفلت نشود، آن جامعه ضرر خواهد کرد و عقب خواهد رفت. در تاریخ معاصر ایران، همین مساجد **ادامه در صفحه ۳**

نگاهی به نقش مساجد در فرهنگ‌سازی و تربیت جوانان و نوجوانان قرآنی

مسجد قرآنی

خطبه‌های انقلاب | ۳

دین، اداره‌کننده زندگی انسان در همه صحنه‌هاست

با افتخار ایرانی | ۴

اقتصاد مسئله اول کشور است

یادداشت هفته | ۲

بررسی ابعاد رسالت تاریخی هنرمندان در هنگامه جنگ ترکیبی دشمن، به مناسبت سالگرد شهادت سید مرتضی آوینی

هنر انقلابی؛ میدان دار «جنگ روایت‌ها»

شهید هفته

شهادت مدافع حرم از مرز ولایت دفاع کردند

این شماره تقدیم می‌شود به روح مطهر شهید مدافع حرم اکبر زوار جنتی

این شهدای ما، همین جوانهای شما، اگر نمیرفتند و دفاع نمی‌کردند، امروز دشمنان اهل بیت، حرم حضرت زینب را با خاک یکسان کرده بودند، سامرا را با خاک یکسان کرده بودند. اگر دستشان میرسید کاظمین و نجف و کربلا را هم با خاک یکسان کرده بودند. اینها رفتند از مرز ولایت دفاع کردند، از مرز دین و حریم اهل بیت دفاع کردند و به شهادت رسیدند. (۱۳۹۷/۱۲/۲۲)

بررسی ابعاد رسالت تاریخی هنرمندان در هنگامه جنگ ترکیبی دشمن، به مناسبت سالگرد شهادت سید مرتضی آوینی

هنر انقلابی؛ میدان دار «جنگ روایت‌ها»

برای آینده این کشور آثاری خلق کرد تا کسی فرصت پوشاندن چهره حق با نقاب‌های دروغ و تزویر را پیدا نکند.

آوینی «خان گزیده‌ها» را ساخت تا ظلم سیستماتیک خان‌ها و خاندان‌هایی را روایت کند که در حصار امن رژیم ستمشاهی نشسته بودند و هرچه از دستشان بر می‌آمد، بر جان و مال و ناموس روستاییان مظلوم روا می‌داشتند؛ همان روستاییانی که دودمان پهلوی تلاش کرده بود تا با نمایش‌های شکست خورده مثل اصلاحات ارضی، خود را مدافع حقوقشان جلوه دهد. سید مرتضی، «گم‌گشتگان دیار فراموشی» را نویسنده‌ی و کارگردانی کرد تا نشان دهد، توسعه‌ی که به بهای فراموشی و نابودی بشاگرد و امثال بشاگرد تمام شود، به پُرکاهی هم نمی‌آرد و نباید مقهور زرق و برق‌های ظاهری آن شد.

او در میدان قلم هم از «جهاد تبیین» کم نگذاشت؛ «توسعه و مبنای تمدن غرب» را نوشت تا حقیقت توسعه غربی را برای عده‌ای در داخل، که آن روزها سودا پیش را داشتند، بازنمایی و روایت کند؛ توسعه‌ی که معتقد است، اگر فرهنگ جامعه هم نابود شد و ضعیفان و محرومان زیر چرخ‌دنده‌هایش له شدند، اشکالی ندارد؛ در عوض بعد از چند صبحی نو نوار می‌شویم!

و بالاخره «روایت فتح» را ساخت تا دفاع مقدس را به خوبی روایت کند؛ دفاعی که با حضور همه اقشار و همه پابرهنگان و دلدادگان مکتب اسلام، مقدس شد و با دفاعی ۸ ساله، بینی دیکتاتور عراق و همه قدرت‌های شرق و غرب عالم که پشت سرش ایستاده بودند، به خاک مالیده شد.

این هنر انقلابی است و این هنرمند متعهد و انقلابی است. به قول خود سید مرتضی: «هنرمند موحد گذشته از آنکه باید جهان را به مثابه نشانه‌ای برای حق ببیند و به حقایق متعالی اشاره داشته باشد، باید زبان سمبلیک اشیاء را با توجه به این حقیقت پیدا کند که هر شیء در واقع آیت و نشانه حق است و از وجه خاصی به حق اشاره دارد و این اشارات نیز با یکدیگر متفاوت است... هنرمند باید اهل درد باشد و این درد نه تنها سرچشمه زیبایی و صفای هنری، بلکه معیار انسانیت است. آدم بی درد هنرمند که نیست هیچ، اصلاً انسان نیست».

امروز و در طلیعه قرن ۱۵ هجری شمسی، جهان دستخوش آشوب‌های فکری و معنوی است و دوباره نوبت اهالی هنر است که با فهم دقیق حقایق و روایت هنرمندانه و متعهدانه، نقش خود را در میدان جنگ روایت‌ها ایفا کنند. روایتی دقیق از مسیر رو به رشد و تعالی جامعه اسلامی ایرانی در انبوهه‌های اقتصادی، رسانه‌ای و اقتصادی دشمن. تبیینی درست از جنس جهاد در مقابل جنگ ترکیبی جبهه دشمن، رسالت هنر انقلابی و هنرمند انقلابی امروز است.

در شرایطی که نظام سلطه به انکای هیمنه شیطانی هالیوود و امثال آن، تلاش می‌کند تا چهره‌ای شیک و اتوکشیده و حق به جانب از خود به نمایش بگذارد، «هنر انقلابی» و «هنرمند متعهد» باید در تبیین حقایق از پوسته انفعال و ترس خارج شود، فرصت‌ها و تهدیدهای پیش روی کشور را همانطور که هست، تبیین کند، به موقع بشارت و هشدار دهد و مراقب هضم شدن در نظریه‌ها و سبک‌های رفتاری جریان ضد دین در هنر باشد و قبل از همه اینها، حق و باطل را خوب بشناسد و ابزار هنری‌اش را تقویت و از گرداب کلیشه‌ها خارج کند.

«مهمترین وظیفه [انسان هنری و فرهنگی] هم تبلیغ و تبیین است؛ آذین بی‌لغون رسالات الله و یخشونه و لایخشون احدا الا الله؛ این یک معیار است؛ حقیقتی را که درک می‌کنید، آن را تبیین کنید. کسی انتظار ندارد برخلاف آنچه که می‌فهمید حرف بزنید. نه، آنچه را که می‌فهمید، بگوئید. البته برای اینکه آنچه می‌فهمید درست و صواب باشد، باید تلاش و مجاهدت کنید؛ چون در حوادث فتنه‌گون، شناخت عرصه دشوار است، شناخت اطراف قصه دشوار است، شناخت مهاجم و مدافع دشوار است، شناخت ظالم و مظلوم دشوار است، شناخت دشمن و دوست دشوار است. اگر بنا باشد یک شاعر هم مثل دیگران گول بخورد، فریب بخورد و بی‌بصیرتی به سراغش بیاید، این خیلی دون شأن یک انسان هنری و یک انسان فرهنگی است. پس باید حقیقت را فهمید؛ بعد هم باید همان حقیقت را تبلیغ کرد. نمی‌شود با شیوه‌های سیاسی - شیوه‌های سیاستگران و سیاستمداران - در عالم فرهنگ حرکت کرد، این خلاف شأن فرهنگ است. در عالم فرهنگ بایستی گره‌گشائی کرد؛ بایستی حقیقت را باز کرد، بایستی گره‌های ذهنی را باز کرد و این تبیین لازم دارد، یعنی همان کار انبیاء...» (۱۳۸۸/۶/۱۴)

در این میدان خطیر «هنرمند، هم در باب فرم و قالب هنر خودش و هم در قالب مضمون تعهد دارد. کسی که قریحه هنری دارد، نباید به سطح پایین اکتفا کند. این یک تعهد است. هنرمند تنبل و بی‌تلاش، هنرمندی که برای تعالی کار هنری خودش و ایجاد خلاقیت تلاش نمی‌کند، در حقیقت به مسئولیت هنری خودش در قالب عمل نکرده است. هنرمند باید دائم تلاش کند...» (۱۳۸۰/۵/۱)

هنرمند متعهد و انقلابی، باید همان کاری را بکند که آوینی کرد و ماندگار شد؛ هرچقدر هم که بر او تاخند، کوتاه نیامد و از پاننشست و شد، «سید شهیدان اهل قلم» و نماد «هنر انقلاب اسلامی».

آوینی چه کرد؟

شاید کمتر کسی مثل سیدمرتضی آوینی عمق نیاز فکری و هنری این انقلاب را فهمید و احساس کرد، باید

جنگ امروز دنیا، بیش و پیش از آنکه جنگ توپ‌ها و تانک‌ها باشد، جنگ پیام‌ها و روایت‌هاست و کسی پیروز این میدان است که سریع‌تر و هنرمندانه‌تر روایت کند. به تعبیر ساده و خودمانی، کسی می‌تواند پیروز این میدان نفس‌گیر باشد که مخاطب را خوب بشناسد و پیام را به خوبی و درستی، به او منتقل کند. حالا اگر پیام از طرف جبهه حق باشد، این دقت و ظرافت برای روایت آن، اهمیت دوچندان می‌یابد.

اگر غیر از این باشد و جبهه حق، از تبیین مبانی معرفتی خود یا روایت و بازخوانی داشته‌ها و افتخاراتش غفلت کند، یا اینکه روایتش ناقص و آشفته و غیرهنرمندانه باشد، اصحاب باطل در اندک زمان، کاری می‌کنند که ورق برگردد و جای جلا و شهید، قاتل و مقتول و ظالم و مظلوم عوض شود و این همان واقعیتی است که در صحنه امروز جهان بارها و بارها توسط جبهه باطل تکرار شده و می‌شود، آن هم فقط به لطف برتری در میدان رسانه و هنر و در نهایت، بارائزه روایت مزورانه و گمراه‌کننده.

«شما روایت کنید حقایق جامعه خودتان و کشور خودتان و انقلابتان را. شما اگر روایت نکنید، دشمن روایت می‌کند؛ شما اگر انقلاب را روایت نکنید، دشمن روایت می‌کند؛ شما اگر حادثه دفاع مقدس را روایت نکنید، دشمن روایت می‌کند، هر جور دلش می‌خواهد؛ توجیه می‌کند، دروغ می‌گوید، آن هم ۱۸۰ درجه خلاف واقع! جای ظالم و مظلوم را عوض می‌کند...» (۱۴۰۰/۹/۲۱)

حال باید به این نکته مهم و اساسی پرداخت که رسالت اهالی هنر در میدان جنگ روایت‌ها چیست و چگونه باید عمل کنند تا فرصت التباس حق به باطل، از دشمن گرفته شود؟

هنر انقلابی کدام است؟

وقتی انقلاب مردم ایران در ۲۲ بهمن به ثمر نشست و بساط یک ظلم ۲۵۰۰ ساله برچیده شد، به موازات تحول در همه عرصه‌ها، در میدان هنر هم نسل جدیدی از سینماگران و اهالی نمایش و شاعران و هنرمندان عرصه تجسمی و... ظهور کردند که هم پیام حق را خوب درک کرده بودند و هم ابزار هنر را در اوج مهارت و ذوق با خود همراه داشتند. با این تعهد و تخصص هنرمندانه، در سال‌های دهه ۶۰ و نیمه دهه ۷۰ آثار ماندگار هنری در رشته‌های مختلف - به ویژه سینما، تلویزیون و مستند - خلق شد که تلاش می‌کرد تا حقیقت اسلام و انقلاب اسلامی مردم ایران و جنگ نابرابری را که قدرت‌های زورگو بر آنها تحمیل کرده بودند، به خوبی روایت و تبیین کنند.

با گذر از نیمه‌های دهه ۷۰ به بعد تا امروز، هرچند استعدادها پرشور و متعهد جدیدی برای خلق آثار قوی در این حوزه شکل گرفتند، اما - بنا به دلایل مختلف - آن موج پرشور، کمرنگ شد و امروز هم بیم آن می‌رود که این چراغ فروزان دچار روزمرگی شود.

بودند که پایگاه روشنگری و ترویج افکار صحیح اسلامی و ضد طاغوتی بودند؛ همین مساجد بودند که مردم را همدل و هم‌صدا علیه استکبار و استبداد شاهنشاهی کردند. مردم مؤمن انقلابی که براساس آموزه‌های ضد استکباری و ظلم‌ستیزانه قرآنی، با هدف تحقق حکومت دینی کنار یکدیگر قرار داشتند و نبض مبارزه در هر محله را در دست می‌گرفتند و مبارزه گسترده و فراگیر با رژیم پهلوی را تا رسیدن به پیروزی انقلاب اسلامی ادامه دادند. مساجد را به پایگاه مبارزه تبدیل کردند. در دوران جنگ تحمیلی نیز نهاد مسجد با نقش آفرینی فعال، محلی برای اعزام و پشتیبانی از رزمندگان دفاع مقدس شد. فرهنگ جاری توحیدی مسجد، هیچ‌گاه متوقف نشده و مساجد در طول سال‌های گذشته در عرصه‌های کمک‌های مؤمنانه و دستگیری از اقبشار ضعیف، خدمات اجتماعی، تربیت و آموزش نیروی انسانی و فرهنگ‌سازی، خدمات متنوعی انجام داده‌اند. همین تجربه سال‌های گذشته در دوران شیوع بیماری کرونا، نشان می‌دهد که چگونه مسجد در میان معرکه‌ها ایستاده و هرگاه هجوم یا خطر یا تنگنایی در جامعه حس شده است، به سرعت به میان‌دار حرکت جهادی مبدل گشته است.

■ نسخه‌هدایت‌زندی فردی واجتماعی

اسلام دینی است که خود را در گوشه عبادت‌گاه یا در بعد زندگی فردی انسان محدود نکرده است، از منظر قرآن، تمامی صحنه‌های مختلف زندگی انسان، آوردگاه حق و باطل است و انسان باید با تمسک به قرآن و دستورات دینی، با بصیرت و وظیفه خود را تشخیص دهد. در زیست مؤمنانه همانگونه که مسجد دارای ابعاد دنیوی و اخروی است، قرآن کریم نیز دارای وجوه متفاوت اما مرتبط با زندگی انسان است؛ «قرآن صرفاً معطوف به انس فردی افراد و مناجاتشان با پروردگار نیست، بلکه جامعه مأنوس با قرآن در همه جهات فردی، خانوادگی، اجتماعی و حتی سیاسی رشد خواهد کرد.» ● ۱۳۹۹/۰۲/۰۶ از این منظر قرآن به یک بخش محدود از زندگی بشر اختصاص ندارد، بلکه «هدایت قرآنی، مربوط به همه‌ی گستره‌ی عظیم زندگی بشر است؛ یعنی این جور نیست که قرآن در یک بخشی انسان را هدایت کند و در یک بخش دیگری از موارد مورد نیاز بشر و زندگی بشر، انسان را مهمل بگذارد و بی‌اعتنا عبور بکند؛ نه، قرآن مشرف به همه‌ی گوشه و کناره‌های صحنه‌ی زندگی و میدان حضور بشر است» ● ۱۴۰۰/۰۱/۲۵

■ مسجد محل رونق معنوی محله

بدون شک برای گسترش فرهنگ قرآنی در جامعه، انجام کارهای تشکیلاتی و استفاده از شبکه وسیع مساجد که به شکل بومی و محلی و به صورت خودجوش فعالیت می‌کنند از مهمترین کارها است. دست‌اندرکاران مساجد و نیروی‌های مؤمن با برنامه‌ریزی، نوآوری و تلاش مضاعف، میتوانند در مسیر قرآنی شدن جامعه، قدم‌های مهمی بردارند. (در زمینه‌ی فعالیت‌های قرآنی، خب کارهای خیلی خوبی شده؛ لکن اینها کافی نیست؛ ما به تلاشهای بیشتری احتیاج داریم. یکی از پیشنهادهایی که

به ما شد و کار درستی است و من مطرح میکنم و شماها هر کدام که میتوانید انجام بدهید، این است که مساجد یک محل - حالا مثلاً در تهران، مساجد فلان بخش از تهران که سه تا، چهار تا، پنج تا مسجد است - هر کدام از اینها یک پایگاه قرآنی باشند و با هم ارتباط داشته باشند؛ اینها بروند به مهمانی آنها، آنها بیایند به جلسه‌ی اینها؛ با هم مسابقه بدهند.» ● ۱۴۰۱/۰۱/۱۴ حضور مجتمع مؤمنین در مساجد و برنامه‌ریزی تربیتی و تشکیلاتی با محوریت قرآن کریم در شکل‌های گوناگون جلسات قرائت و تلاوت، تفسیر، حفظ و برگزاری برنامه‌هایی همچون مسابقات قرآنی که منجر به تشویق نوجوان و جوانان و ایجاد انگیزه و شور می‌شود می‌تواند رونق معنوی به محلات هر شهر و روستا بدهد و عطر قرآن هر کوی و برزن و فضای معنوی کشور را معطر سازد.

■ هر مسجد یک پایگاه قرآنی

مسجد به عنوان پایگاهی برای تواصی به حق و رشد و تعالی معنوی، همواره محل تربیت نسل‌های مؤمن بوده است، ظرفیتی که اگر به درستی به کار گرفته شود می‌تواند بهترین محل برای تربیت و رشد نوجوان و جوان باشد. جوان را با فرهنگ قرآنی تربیت کرده و دستورات قرآنی را در وجودش نهادینه کند. همکاری ائمه جماعات، هیئت امنای مساجد، پایگاه‌های بسیج، هیئت و کانون‌های فرهنگی و هنری مساجد و مراکز دخیل در هر مسجدی، در فعال‌سازی این ظرفیت‌ها، نقش مهم و اثرگذار خواهد داشت. علاوه بر فعال بودن هر مسجد، یکی از کارهای مهم دیگر شکل‌گرفتن شبکه مساجد محلات و همکاری و تعامل آن‌ها با یکدیگر است؛ ارتباطی که به ترویج فرهنگ قرآنی کمک می‌کند. این موضوع از آن جایی دارای اهمیت مضاعف می‌شود که رهبر انقلاب، راهکار تحقق هدف تربیت ده‌میلیون حافظ قرآن را از مسیر نقش آفرینی مساجد می‌بیند. «جوانهای ما باید وارد عرصه‌ی قرآن خوانی، بخصوص حفظ قرآن بشوند که ما خب حافظ قرآن از یاد لازم داریم؛ من چند سال پیش هم عرض کردم؛ تلاشهایی هم شده منته‌الهنوز تا آنجا خیلی فاصله داریم. اگر بخواهید آن ده میلیون را تأمین بکنید، راهش این است که نوجوان‌های ما وارد وادی قرآن بشوند؛ نوجوان که وارد شد حفظ آسان میشود؛ راهش هم این است که در مساجد این کار اتفاق بیفتد؛ هر مسجدی یک پایگاه قرآنی بشود؛ مساجد این محل با هم دیگر ارتباط داشته باشند، همکاری داشته باشند؛ اساتیدشان اینها را به هم آشنا کنند.» ● ۱۴۰۱/۰۱/۱۴

پایان اینکه مسجد سنگر است و امروز مساجد با توجه به نرم‌افزار فکری و فرهنگی اصیل اسلامی که برگرفته از قرآن است می‌توانند در میانه‌ی همه‌جنگ ترکیبی دشمن، نوجوان و جوان را با زلال معارف اسلامی آشنا و با تلاشی از جنس جهاد تبیین، شبیها و همه‌های دشمنان را خنثی و نسل جوان را برای نقش آفرینی در مسیر انقلاب آماده کنند. راهی که جز با تمسک به قرآن، فهم جایگاه تمدنی مسجد، فعالیت جهادی و خستگی‌ناپذیر نیروهای مؤمن، حرکت برنامه‌ریزی شده و همکاری و مشارکت مؤمنین امکان‌پذیر نخواهد بود.

قرآن ذکر

و وسیله ارتباط با خداست

یکی از نام‌های مبارک قرآن «ذکر» است. در خود قرآن چند جا تعبیر «ذکر» به کار برده شده و مراد، قرآن است؛ مثلاً «و هذا ذکرٌ مُّبَارَكٌ أُنزِلناه»^(۱) در سوره‌ی انبیاء که قرآن به عنوان «ذکر» معرفی شده، یا «إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ»^(۲) در سوره‌ی حجر که اینجا هم همین جور است و چند جای دیگر قرآن؛ چرا «ذکر»؟ ذکر یعنی «یاد»؛ «قرآن، ذکر است» یعنی چه؟ یعنی «مذکر» است، یادآورنده است؛ قرآن، ما را به یاد می‌آورد... قرآن ذکر است؛ یعنی در نهایت یادآوری و در نهایت مَذکِّر است. این قرآن است. خب «ذکر» وسیله‌ی ارتباط است؛ ذکر یعنی یاد؛ اگر میخواهیم با خدا ارتباط داشته باشیم، با بهشت ارتباط داشته باشیم، با باطن عالی‌رتبه‌ی خودمان که خدای متعال برای ما قرار داده و میتوانیم به آن برسیم و به آن فعلیت بدهیم، ارتباط [برقرار] کنیم، باید به یادش باشیم. ● ۱۴۰۱/۱/۱۴

(۱) سوره انبیاء، بخشی از آیه ۵۰ | (۲) سوره حجر، آیه ۹

حال خوش معنوی

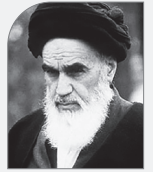
بدون مراقبه پایدار نخواهد بود

در یکی از دعا‌های مربوط به نافله‌ی شب [چنین آمده]:
اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَ الْهَمِّ وَ الْجُبْنِ وَ الْبُخْلِ وَ الْعَقْلِ وَ الْقَسْوَةِ؛ به خدا پناه مبرمیرم از غفلت. خب پس «غفلت» نقطه‌ی مقابل «ذکر» است؛ قرآن هم ذکر است. هر چه شما با قرآن بیشتر انس پیدا کنید، ذکر بیشتر خواهد شد. و البته «ذکر» و «مراقبه» تقریباً همسان یا به یک معنا متحدند؛ [همان] مراقبه که این همه اهل معنا و اهل سلوک روی آن تأکید میکنند و میگویند پلکان عروج انسان مراقبه است؛ مراقب خود بودن. گمان میکنم در فرمایشات مرحوم آخوند ملاحسینی نقلی همدانی یا یکی از شاگردهای ایشان یک وقتی دیدم که ایشان میفرمایند بدون مراقبه هم گاهی حال برای انسان پیدا میشود اما این حال باقی نمیماند؛ اگر مراقبه بود، آن حال معنوی هم برای انسان باقی میماند. بنابراین تلاوت قرآن، انس با قرآن این خصوصیات را دارد. ● ۱۴۰۱/۱/۱۴

دین، اداره‌کننده زندگی انسان

در همه صحنه‌ها است

جمهوری اسلامی عملاً اثبات کرد و نشان داد که دین در صحنه زندگی انسانها دخالت دارد و دین مقدس اسلام نیامده است تا انسانها در کنج معبدها، فقط به عبادت مشغول شوند. بلکه صحنه زندگی مردم، صحنه سیاست و عرصه مسائل عظیم اجتماعی و سیاسی و اقتصادی، در قلمرو احکام مقدس اسلامی است. دین اسلام - بلکه همه ادیان الهی - سیاست و علم و زندگی و مسائل اجتماعی را در متن خود دارند. نمیشود کسی به بخشی از دین معتقد و عامل باشد و به بخشی دیگر نباشد. دین، اداره‌کننده زندگی انسان در همه صحنه‌ها، از جمله صحنه سیاست است. ● ۱۳۹۲/۳/۱۴

بندگان در رمضان میهمان خدا هستند

شماها در ماه مبارک مهمان خدا هستید؛ مهماندار خداست و مخلوق مهمان او است. در عین حالی که همه عالم تحت رحمت الهی است و هر چه هست رحمت اوست و رحمت او به هر چیز واسع است، لکن باب ضیافت، یک باب دیگر است، دعوت به ضیافت یک مسئله دیگری است. این ضیافت، همه اش ترک است؛ ترک شهوات از قبیل خوردنیا، نوشیدنیها و جهات دیگری که شهوات انسان اقتضای کند. جوانها متوجه باشند که در جوانی می شود اصلاح کند انسان خودش را. هر مقداری انسان سنش زیادتر می شود، اقبالش به دنیا بیشتر می شود. جوانها نزدیکترند به ملکوت. پیرها هر چه می گذرد، هر چه بر عمرشان می گذرد، هی اضافه می شود یک چیزهایی که آنها را از خدا دور می کند. شماها در فکر باشید که اگر از این ضیافت درست بیرون آمدید آن وقت عید دارید. ● ۱۳۶۷/۲/۲۷

استفاده صلح آمیز از انرژی هسته ای، حق همه کشورها است

جمهوری اسلامی ایران استفاده از سلاح هسته ای و شیمیائی و نظائر آن را گناهی بزرگ و نابخشودنی میدانند. ما شعار «خاورمیانه ی عاری از سلاح هسته ای» را مطرح کرده ایم و به آن پایبندیم. این به معنی چشم پوشی از حق بهره برداری صلح آمیز از انرژی هسته ای و تولید سوخت هسته ای نیست. استفاده ی صلح آمیز از این انرژی، بر اساس قوانین بین المللی، حق همه ی کشورها است. همه باید بتوانند از این انرژی سالم در مصارف گوناگون حیاتی کشور و ملتشان استفاده کنند و در اعمال این حق، وابسته به دیگران نباشند. چند کشور غربی که خود دارند یه سلاح هسته ای و مرتکب این کار غیرقانونی اند، مایلند توان تولید سوخت هسته ای را نیز در انحصار خود نگه دارند. حرکتی مرموز در حال شکل گیری است تا انحصار تولید و فروش سوخت هسته ای را در مرکزی با نام بین المللی ولی در واقع در پنجه ی چند کشور معدود غربی، تثبیت و دائمی کنند. ● ۱۳۹۱/۶/۹ | بیستم فروردین، روز ملی فناوری هسته ای گرامی یاد

عکس نوشت

شهید صیاد شیرازی در کنار رهبر انقلاب

ابراز احترام مردم به شهید صیاد شیرازی بخاطر اخلاص و صفای اوست

من تقریباً از اولین روزهای پیروزی انقلاب این شهید را شناختم. از اصفهان پیش ما می آمد، گزارش میداد و کمک میخواست؛ از آن وقت ما با ایشان آشنا شدیم. او سپس به کردستان رفت و بعد هم در دوران جنگ تحمیلی فعالیت کرد؛ بعد از جنگ هم که معلوم است. این که شما ببینید یک ملت، بزرگش، کوچکش، زن و مردش، جوانش، پیرش، امروزش، دیروزش، برای ابراز احترام به پیکر این شهید، یک اجتماع عظیم را به وجود می آورند - که جزو تشییع های کم نظیر در دوران انقلاب بود - به خاطر همین اخلاص و همین صفاست. ● ۱۳۷۸/۱/۲۵

جهاد تبیین

جهاد تبیین وظیفه ما در مقابل جنگ نرم دشمن است

چرا امروز جنگ نرم علیه ما این قدر سخت است؟ علت، این است که ما قوی شده ایم؛ ما قوی شده ایم. امروز جبهه ی حق از لحاظ زیرساخت ها، از لحاظ امکانات قوی شده. امروز چالش دشمن با جبهه ی حق آسان نیست، کار دشواری است؛ لذاست که به جنگ نرم متوسل میشوند و همه ی تلاش خودشان را میکنند که ذهبتات را خراب کنند؛ این به خاطر قدرت و قوت ما است. دشمن بشدت در حال تلاش است، بشدت در حال اثرگذاری و نفوذ است. خوب حالا چه کار کنیم در مقابل این حرکت دشمن؟ جهاد تبیین. ● ۱۴۰۰/۱۲/۱۹

با افتخار ایرانی

اقتصاد مسئله اول کشور است

در اقتصاد هم مسئله ی عمده عبارت است از تولید ملی، من در این سه چهار سال اخیر در شعار سال مسئله ی تولید را تکرار کردم و البته دولت ها و مسئولین به قدر توان خودشان، به قدر همت خودشان، با توجه به شرایط بین المللی کارهایی انجام دادند؛ آن مقداری که توانستند کارهایی انجام داده اند، تلاشهایی کرده اند ولیکن به نظر من امروز مسئله ی اصلی ما، مسئله ی اصلی مسئولین اجرایی کشور و کسانی که به نحوی در این مسائل، در اداری کشور دخالت دارند، عبارت است از اقتصاد. خوب، رویکردهای جدیدی هم انسان مشاهده میکند که انسان را دلگرم میکند؛ یعنی اگر ان شاء الله این رویکردهای مردمی و حضور مردمی به نحو مناسبی ادامه پیدا کند، این دلگرم کننده است و نشانه هایی برای امید بیشتری در انسان به وجود می آورد. ● ۱۴۰۱/۱/۱

خانواده ایرانی

پیشرفت کشور وابسته به وجود نهاد خانواده است

خانواده، پایه ی اصلی در جامعه است، سلول اصلی در جامعه است. جامعه ی اسلامی، بدون بهره مندی کشور از نهاد خانواده ی سالم، سرزنده و بانشاط، اصلاً امکان ندارد پیشرفت کند. بالخصوص در زمینه های فرهنگی و البته در زمینه های غیر فرهنگی، بدون خانواده های خوب، امکان پیشرفت نیست. پس خانواده لازم است. حالا نقض نشود که شما میگوئید در غرب خانواده نیست، پیشرفت هست. آنچه که امروز در ویرانی بنیاد خانواده در غرب روزه روز بیشتر دارد نمودارهایش ظاهر میشود، اینها اثرش را خواهد بخشید؛ هیچ عجله ای نباید داشت. حوادث جهانی و حوادث تاریخی اینچنین نیست که زود باده و زود اثر باشد؛ اینها بتدریج اثر خواهد گذاشت؛ کما اینکه تا حالا هم اثر گذاشته. آن روزی که غرب به این پیشرفتهای دست پیدا کرد، در آنجا هنوز خانواده سر جای خودش بود. ● ۱۳۹۰/۱۰/۱۴

احکام

حکم طراحی و فروش لباس بانوان

سؤال: شغل من طراحی و فروش لباس بانوان است، آیا این شغل که مربوط به سبک و مد میشه از نظر شرعی اشکال دارد؟

جواب: فی نفسه اشکال ندارد، ولی نباید طرح هایی را که برگرفته از فرهنگ منحط غرب است و با حیاء و عفت عمومی منافات دارد، ترویج کنید.